

Plébániai Hírlevél

A Magyar Tengernél - Plébániai tábor Káptalanfüred 2021

A nyaralás nagy öröm! Nagy remények, nagy vágyak színtere és ideje. Minél élénkebb a fantázia, annál nagyobb a vára-
kozás és a vágyakozás különösen, ha olyan lefojtott életvitelből tör elő a nyaralás, mint a C19-es életforma kényszere. Gyerekek és felnőttek, mind-mind alig várták már az indulást. És természetesen rend-

kívül fontos a mai digi-világban egy ilyen mikro-elszakadás a szülői háztól egy táborba, hogy ki-ki a saját értékeivel világosabban tisztába jöhessen és a jóban megerősödve térhessen haza.

Negyvenegy gyermek, átalános iskola 3-8.-as diákjai; két hitoktató; négy segítő és a plébánia káplánja, így állt össze a tábor létszáma. A hittantábor mottója: „Otthonunk az Isten háza!”

UTAZÁS – ÉRKEZÉS

A szombathelyi vasútállomásról indult a csoport nyolc óra körül, majd a déli órákban szálltak le a káptalanfüredi állomáson. Innét még egy 8 perces hegyiséta várta őket az Iskola utca 13-ba, de senkit nem tévesztett meg a cím. A heti szükségletet rejtő bőröndöket, rekeszeket, élelmet a plébánia mikrobuszával szállítottuk a helyszínre.

ELSŐ NAP

Mire megérkeztek a gyermekek, egy hústó gyümölcssaláta várta őket. Az előzetesen kértek szerint sikerült a szobaelosztás. Majd kipakolás és a helyi adottságok ismertetésére került sor. Egy tábor nem áll fenn szabályok nélkül. Ez a tény némelyeket meglepett, ami miatt még a későbbiekben újra kellett emlékeztetni a jelenlévőket. A szabályok kihirdetése után azonnal indultunk a Balatonba: strandröplabdázás, úszás...

MÁSODIK NAP

Ahogy a közmondás szól: „Lakva ismerszik meg a másik” ez a táborban is igazolódott. Így az egyik legfontosabb nyugtató eszköznek a szobacseré bizonyult. Közben a környezet felfedezése is megkezdődött. Délelőtt hozzáfogtunk egy kis emlék elkészítéséhez, amely a Káptalanfüredi Krónika címet kapta. Megörökítettük benne visszatekintve az indulás és utazás képét, valamint a balatoni élmények vázlatait. Miközben néhányan ezen dolgoztak, addig Asztrik atya külön a fiúknak és a lányoknak tartott egy-egy óras mentálizációs foglalkozást, közelebb hozva számukra a fiú és a lány természetének sajátosságait és magatartásbéli különbségeit. A két beszélgetés során kiderült, hogy sokkal

élénkebb az érdeklődés a másik nem értékei iránt, mint azt az első pillantásra vagy a kudarcok alaptapasztalataiból feltételezhetnék a felnőttek.

A szentmisére délben került sor, ahol vendégünk volt ft. Kovács Ferenc atya a Szombathelyi Székesegyház káplánja.

A kisebbek közül és a szkolásokból szerveződtött egy előénekes csoport és buzgó hittanosok versengve jelentkeztek ministrálásra, felolvasásra. A keddi evangéliumban Jézus biztosított bennünket arról, hogy valamennyiünket kész családtagjává fogadni, ha mi is készek vagyunk a mennyei Atya szeretetparancsát követni. Ez az üzenet erősen hatott az elmúlt este után kialakult szobacserés hangulatra. Világosabbá vált, hogy az evangélium itt él közöttünk, hogy minden élethelyzetünkre ad diagnózist, útmutatás és kellő erőt a szentmiséből, hogy tudjuk követni azt, amire Jézus meghív. Az isteni Szeretet olyan hatalom, Aki képes biztosítani a feltevéteket ahhoz, hogy megmaradhassunk benne. Szent Ágoston fohászát tanultuk meg a szentmisében, amit az elkövetkező napokban is gyakoroltunk: „Add, Uram, amit parancsolsz! És parancsolj, amit akarsz!”

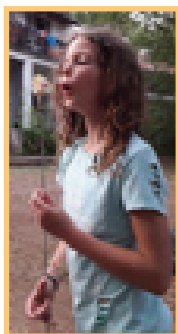
Mint minden nap, azért szükséges volt a lefárasztás, a strandon erre jó móka várt bennünket. Víz, napozás, strandröplabda, vízilabdázás kétkapura és a vízikosárlabda, mely a legkiválóbb célzóképeségűeket is próbára tette. Este tüzet rakunk és kétfogósos vacsoraünnepet ültünk. Nyáron sült virsli mustárral, kecsappal és parázson sült piri-pillecukor volt a menü. Nagy volt a meglepetés, hogy a tűzön sült virsli „fovvó” és a parázson sült piri-pillecukor feltartóztat-

hatatlanul nyúlik. Egész estét betöltő program lett, a pirotechnikai képességű hittanosaink pedig állandó tűzvédelmi jótanácsokkal látták el a többieket.

HARMADIK NAP

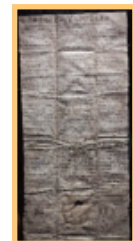
A szokásos trombitás reggeli ébresztő után, amit Asztrik atya hajtott végre egy riadó-jellet ismételve egyre határozottabban, végül a leglustábbak is talpra kényszerültek a reggeli tornához. A nyitókép egy vert sereg látványa volt, de a torna végére a jövő sportszallagjai álltak sorban a reggelihez. Azért is fontos volt a jó időzítés, mert ezen a napon vártak bennünket a tihanyi bencések. Egy gyors

reggeli után vonatozás, aztán egy kis mólózás, majd a tihanyi komppal balatonozás és egy kis emeletesbuszozás után megérkeztünk a tihanyi bencés látogató központba. Gazdag program várt bennünket. A tihanyi bencések életéről szóló, fiatalos hangvételű, gyönyörűen fényképezett dokumentumfilmet néztük meg, majd a Bencés Monostor év-

százados falai között rejtőző királyi kápolnában mondhattunk zárandokmisét. Barátságos, testvéri fogadtatásban volt részünk. A szentmise után a helyi interaktív kiállításon szaladtunk végig és a kőtárba is bepillantást nyertünk. Valamint a királysírok jelenlegi feltárási munkálataiba kaptunk egy komoly áttekintést azokkal együtt, akik az éppen folyó templombemutató részesei lehettek. Egy csodásan hű másolat hozta közelebb a korabeli alapítólevél hangulatát. Kevesen tudják, hogy a magyarországi Jézus Szíve kultusz kiemelkedő helye az az oltár, amelyet még azelőtt emeltek a tihanyi bencések, hogy a Jézus Szent Szíve kultusz Róma hivatalosan elrendelte volna. 1771 előtt már pápai engedéllyel szentséges körmeneteket tartottak Jézus Szíve engesztelésére. Maga a barokk oltár világosan mutatja azt a mélységes meggyőződést, hogy Jézus Szent Szívének imádása mélyen összekapcsolódik a Hétfájdalmú Szent Szűz tiszteletével. A napi szentmise hasonlóan lelkes jelentkezők segítségével történt, mint előző napokban még a zárandok körülmények között is.

A szerdai evangéliumban a magvető példázatát kaptuk, vele azt az intelmet, hogy szükségünk van tiszta szívre, őszinte érzelmekre a Szentháromság tagjai felé: a mennyei Atya, a jó Fiú, Jézus és a vigasztaló Szentlélek felé, mert a végső értékeségünk, ami mindörökre eldönti boldogságunkat és dicsőségünket, azon áll vagy bukik, hogy cselekedeteinkben konkollyá vadulunk, vagy búzává szelídülünk. A gyerekek szépen tanúságot tettek az egymás iránti figyelmességéről. A füredi mólón még egy levezető játékra is sor került. A tihanyi kirakodóvásárban szerzett búcsúfiát

boldogan mutogatták a gyerekek. Volt, aki fapallost vásárolt. Ennek kapcsán beszélgettünk Szent Mihály garganoi ábrázolásáról, amely tarkója mögé eresztett pallos-keresztvasával nem támadásra lendül, hanem védekezik és szellemi fegyverzetbe öltözve teszi fel a kérdést, ami egyben az ő neve: „mi ka él” = „Ki olyan, mint Isten?”; vagy latin nyelven: „Quis ut Deus?”. Miután szerencsésen visszatértünk a táborba, még akadtak néhányan a bátrabbak közül, akik vállalkoztak egy esti csobbanásra. A hold, mint hatalmas ezüstérem világította meg a nyugodt vízfelszínt és egy kis gyerekekogató után megcsendesülve élveztük a hatalmas, nyugodt víztömeg boldogító erejét és a suttogásba vegyülten különösen szép beszélgetés szövődött. A túlparton pislalkoltak az utcalámpák, a part fényei, mint egy karácsonyfaizzósor és emellett egy hivatástörténet kelt életre a holdfénytől megfestett balatoni ringásban.

NEGYEDIK NAP

Kora reggel ismét harsant a trombita. Talpra parancsolt mindenkit. A reggeli torna úgy indult, mint a kintornász verklje, nyöszörögve vette fel az alapritmust. Még a délelőtti folyamán kiruccantunk a Köcsi-tóra egy számháborúzásra. Mindenki részt vett a játékban. Közben a tanösvény tábláiról megtudhattuk, hogy kétféle göte is él a kis tóban, mint kételtű és hullófauna. Különös itt a talajrétegződés is; 250 millió évesre teszik az alapkőzet keletkezési idejét. A tikkasztó játék után jó volt hazatérni egy finom ebédre, sok-sok szelet behűtött dinnye tette teljessé a délelőtti élményeket.

A délutáni strand előtt még egy tartalmas szentmisén is részt vett a hittantábor apraja-nagyja. A csütörtöki evangélium Mária-Magdolna történetét adta hírül, ahogyan Jézus megismerteti magát női tanítványával és az apostolok apostolává teszi őt, rábízva a feltámadás örömhírét és egy különös meghívást az apostolok számára. Megértettük az evangéliumból, hogy még bűneink sem állhatják útját a feltámadt Krisztus hirdetésének, és sosem szabad szégyenlenünk őt, mert ő már akkor szeretett bennünket, amikor nem érdemeltük meg. Most pedig, hogy szeretettel vagyunk iránta, még inkább megsokszorozza bennünk az ő szeretetének jelenlétét és a jó melletti kitartást.

Estére vendégeket vártunk. Takács Attilát és kedves családját, akik a zalalövői egyházközség ifjúsági énekkarának muzsikusz tagjai. Többévnnyi zenekari élet áll mögöttük, több száz könnyűzenei koncertfellépés. Asztrik atya barátai hatalmas hangulatot csináltak. Repertoárjuk a hatvanas évektől a mai mesefilmzenéken át a Jégvarázs filmzenéig sok-sok számot felölel. Attila ritmusgítáron és szájharmonikákon játszott és frontemberként énekelt, felesége Erika basszus gitározott és vokalista volt, Bendegúz a billentyűknél és a hangosításban állt helyt nagyszerűen, Csabi a dob felszerelés és ütőhangszerek mögött adta a zene ritmusát, Keve a legkisebb fiú pedig csilingelő hangján énekelte a Vuk című dalát. Közel két és fél órás koncertet az egész tábor plafonig érő lelkesedéssel követte, de még a szomszédok is a kerítés mellett állva élveztek a koncertet és a hangulatot, amit a gyerekek lelkesedése produkált. Utána mindenki lepihent.

Az utolsó napra csak a takarítás és a csomagolás maradt. Az első napot csináltuk végig csak visszafelé. A szombathelyi pályaudvaron nagy volt az ováció, mikor begördült a szerelvény és egy hét múlva, mindenki magához ölelhette újra szeretteit.

Istennek legyen hála e napokért, a sok-sok élményért a rengeteg kegyelemért, amit még csak ezután ismerünk fel.

(Írta: P. Kercza Csaba Asztrik OFM)

HIRDETÉSEK

Mai vasárnap 18.00 órákor hálaadó szentmisét tartunk Albin atya pappá szentelésének 60. évfordulója alkalmából. A homíliát mondja Árus-Kovács Gábor atya, nemesszalóki plébános, Albin atya szülőfalujából. Holnap, Augusztus 2-án, hétfőn van templomunk felszentelésének 386. évfordulója és egyben az Assisibeli Angyalos Boldogasszony kápolna (Porciunkula) ünnepe. Ezen a napon 9 órákor mutatunk be ünnepi szentmisét templomunkban. Az ünnepi beszédet Balázs Jeromos diakónus testvér mondja, az assisztenciát a szalézi és a ferences templom diákjai adják. Ezen a napon teljes búcsú nyerhető a szokásos feltételekkel.